

ΕΚΠΟΜΠΗ: ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ: 16.12.70

ΩΡΑ: 8.30 π.μ.

Κου Παιονίδου

(5 αντίγραφα)

X6.4

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ

ΑΣ ΜΑΘΟΥΜΕ ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ

(Ε.Παιονίδου)

Ταξιδεύοντας προχθές με το αυτοκίνητο ώρα απογευματινή, το μάτι μου έπεσε στον ουρανό. Ένας άπλοθος συνδυασμός του μπλέ χρώματος σ' όλες τις αποχρώσεις, άνακαταμενου με ρόζ και λιλά και μώβ και άσπρου, έδινε μία μαγεία μοναδική.

Είδες τί όμορφιά; Ρώτησα τη φίλη με την όποια συνταξίδευα.

- "Ε; Τί; ήταν ή άφηρημένη άπάντηση της. Κι έκείνη τη στιγμή σκέφτηκα:

Πόσα άληθεια πράγματα άπ' όσα βρίσκονται γύρω μας βλέπουμε στην πραγματικότητα. Κι άπ' αυτά που βλέπουμε, πόσα ξεχωρίζουμε σαν πραγματικά όμορφα.

Προσέξατε ποτέ σας πόση όμορφιά κρύβουν οι στάλες της δροσιάς στα φρέσκα φρούτα ή τα λαχανικά; Προσέξατε τα μικρά άτέλειωτα δυράνια τόξα στους άφρους της σαπουνάδας ή το λεπτό χνούδι στο κορμί των κλωσσοπουλιών μόλις γεννηθούν; Προσέξατε πόσο βελούδινη είναι έπιδερμίδα των βρεφών πόσο συναρπαστικός είναι ό χορός των μωρών της σκόνης σε μιάν ήλακτίδα, πόσο λαμπερά τα μάτια του παιδοσ σας τό βράδυ;

Τί βλέπαμε άλήθεια, και τί όχι, άπό τό πληθος των άντικειμένων που μάς κατακλύζουν; Βλέπομε την ποικιλία των φύλλων των φυτών, σε χρώματος και σχήματα ή των χαλικιών στην άκροθαλασιά; Προσέχαμε ποτέ τα λεπτέπλεπτα φτερά μιάς πεταλούδας ή την δροσερή έπιφάνεια της φλούδας του πορτοκαλιού ή τα κεχριμπαριά κουκιά του ροδιού;

Κι όμως μέσα σ' όλα αυτά υπάρχει τόση όμορφιά, που θα μπορούσαμε να την άπολαύσουμε χωρίς κόπο, χωρίς χρήματα, την κάθε στιγμή.

Ο κόσμος όσο πάει γίνεται όλο, και πιο τυφλός. Μας παρασύρει ή ρουτίνα, οι σκέψεις τά προβλήματα του τεχνικού πολιτισμού. Δεν βρίσκουμε τον καρδ να διδάξουμε ούτε στά παιδιά μας να προσέχουν να καλλιεργήσουμε την ευαισθησία τους στο ώρατο. Κι' αυτό είναι διπλά κακό. Είναι κακό γιατί ζημιώνομαστε σαν άτομα, χωρίς λόγο, από κατι που θα μπορούσαμε ν'απολαμβάνουμε κι' είναι κακό γιατί σαν κοινωνία χάνουμε σιγά-σιγά την ευαισθησία μας. "Η μήπως κάνω λάθος;

.....

/N.E.